

ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการมีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งของกฎหมาย การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งจะต้องมีการประกาศการเปิดรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้การประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖
- กฎกระทรวงการสอบสวนผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งในเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๓

๑.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่จะทำการฟังความคิดเห็น

(๑) ผู้บริหาร/พนักงานส่วนท้องถิ่น/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ ในสังกัดเทศบาล
(๒) ผู้กำกับดูแล (ผู้ว่าราชการจังหวัด/นายอำเภอ)
(๓) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
(๔) สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ไม่รวมเทศบาล)
(๖) ประชาชนในท้องถิ่น/ประชาชนทั่วไป
(๗) หน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ

/๑.๓ วิธีการ...

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมสำหรับผู้เกี่ยวข้องแต่ละกลุ่ม โดยมีวิธีการหลักที่จะนำมาใช้ ดังต่อไปนี้

(๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

(๒) การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีของหน่วยงาน

(๓) การทำหนังสือสอบถามความคิดเห็น

(๔) การสัมภาษณ์

ทั้งนี้ สำหรับช่องทางการรับฟังผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) และระบบเทคโนโลยีของหน่วยงาน ตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

๑.๔ ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๙ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๙

๑.๕ รอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ เป็นการประเมินผลจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๑๔ ได้วางหลักให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการกระจายอำนาจในทางพื้นที่อย่างแท้จริง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง สามารถบริหารงานบุคคลของตนเองได้ ภายใต้การบริหารจัดสรรงบประมาณของตนเอง โดยเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนรูปแบบในการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้ จำนวนและความหนาแน่นของประชากร และพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ ดังนั้น พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทที่ว่าด้วยการจัดระเบียบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในรูปแบบ "เทศบาล" โดยเป็นการกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และหลักเกณฑ์การดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองและดูแลความเรียบร้อยรวมถึงบริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ได้

๒.๒ มาตรการสำคัญของกฎหมาย

มาตรการสำคัญของพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มีดังนี้

๒.๒.๑ การยกเลิกกฎหมายเดิมและบังคับใช้กฎหมายใหม่

(๑) พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มาตรา ๒)

(๒) ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

/๒.๒.๒ ...

๒.๒.๒ การยกฐานะท้องถิ่นใดเป็นเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นนั้น ห้ามมิให้แต่งตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งและหน้าที่เฉพาะในเขตท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ เขตเทศบาลตำบลใด ถ้าหมดความจำเป็นที่จะต้องมีตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศยกเลิกตำแหน่งดังกล่าว

๒.๒.๓ การแบ่งประเภทของเทศบาล พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดให้จัดตั้งเทศบาลออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร สำหรับเทศบาลเมืองต้องเป็นท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือมีราษฎรตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ คนขึ้นไป และมีรายได้พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ และเทศบาลนครต้องมีราษฎรตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ คนขึ้นไป และมีรายได้พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่

๒.๒.๔ โครงสร้างขององค์การเทศบาล ประกอบด้วย ๒ ส่วนหลัก ได้แก่

(๑) สภาเทศบาล (ฝ่ายสภา) สมาชิกสภาเทศบาลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปีนับแต่วันเลือกตั้ง จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลแตกต่างกันตามประเภท ได้แก่ สภาเทศบาลตำบลมี ๑๒ คน , สภาเทศบาลเมืองมี ๑๘ คน และสภาเทศบาลนครมี ๒๔ คน

(๒) นายกเทศมนตรี (ฝ่ายบริหาร) นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีบริบูรณ์นับถึงวันเลือกตั้ง และต้องจบการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภามาก่อน ทั้งนี้ นายกเทศมนตรีสามารถแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี ซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลมาเป็นผู้ช่วยเหลือได้ โดยเทศบาลตำบลแต่งตั้งได้ไม่เกิน ๒ คน เทศบาลเมืองไม่เกิน ๓ คน และเทศบาลนครไม่เกิน ๔ คน

๒.๒.๕ อำนาจหน้าที่ของเทศบาล พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อย บำรุงทางบกและทางน้ำ รักษาความสะอาดและกำจัดขยะมูลฝอย ป้องกันโรคติดต่อ และส่งเสริมการศึกษา เป็นต้น สำหรับเทศบาลเมืองและเทศบาลนครจะมีหน้าที่เพิ่มเติมที่ครอบคลุมการบริการสาธารณะที่ซับซ้อนขึ้น เช่น การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา โรงฆ่าสัตว์ ทางระบายน้ำ โรงพยาบาล การพาณิชย์ การผังเมือง และการควบคุมการก่อสร้าง เป็นต้น

๒.๒.๖ การตราเทศบัญญัติ (การออกกฎหมายท้องถิ่น) เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติเพื่อปฏิบัติการตามหน้าที่ โดยต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายหลัก และสามารถกำหนดโทษปรับผู้ละเมิดเทศบัญญัติได้สูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งร่างเทศบัญญัติอาจเสนอโดยนายกเทศมนตรี หรือสมาชิกสภาเทศบาล หรือราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

๒.๒.๗ การคลังและงบประมาณ รายได้ของเทศบาลมาจากหลายแหล่ง เช่น ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม รายได้จากทรัพย์สินและสาธารณูปโภค รายได้รัฐจัดเก็บและจัดสรรให้ รายได้รัฐแบ่งเพิ่มให้ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล หรือเงินกู้ และในการจัดทำงบประมาณประจำปีของเทศบาลจะต้องตราขึ้นเป็นเทศบัญญัติ

๒.๒.๘ การกำกับดูแลจากส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้นให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ และมีอำนาจหน้าที่ชี้แจง แนะนำ หรือตักเตือนเทศบาล และตรวจสอบกิจการ เรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใด ๆ จากเทศบาลมาตรวจ ตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้ สำหรับเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบหมายให้นายอำเภอปฏิบัติการแทนสำหรับเทศบาลที่อยู่ในอำเภอนั้น นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยังมีอำนาจสั่งยุบสภาเทศบาลได้เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน

/๒.๓ ประโยชน์...

๒.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

ประโยชน์ที่คาดว่าประชาชนจะได้รับจากการปฏิบัติตามและบังคับใช้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มีดังนี้

๒.๓.๑ การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นบริหารจัดการตนเองได้ ไม่ต้องรอพึ่งรัฐบาลกลางเสมอไป ช่วยให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ตรงจุดและรวดเร็ว ประชาชนเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานและสาธารณูปโภค ได้รับการดูแลเรื่องความสะอาด การกำจัดขยะมูลฝอย การบำรุงถนนและดูแลทางเท้า แสงสว่างตามที่สาธารณะ และบริการด้านสาธารณสุขและป้องกันโรคได้อย่างทั่วถึง ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระดับท้องถิ่น

๒.๓.๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ประชาชนมีอำนาจในการตรวจสอบและมีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตนเอง โดยประชาชนสามารถเลือกนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลได้โดยตรง ทำให้ได้ตัวแทนที่เข้าใจปัญหาในพื้นที่จริง ๆ เข้ามาทำงาน ทั้งยังสามารถเข้าชื่อถอดถอนผู้บริหารหรือสมาชิกสภาเทศบาล หากเห็นว่าไม่สมควรดำรงตำแหน่ง ทำให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารงาน นอกจากนี้เทศบาลต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างและการตรวจสอบประเมินผล ในกิจการสำคัญที่อาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของเทศบาลหรือประชาชนสามารถจัดให้มีการออกเสียงประชามติเพื่อปรึกษาความเห็นของประชาชนได้ ซึ่งเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยของท้องถิ่น รวมถึงผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเข้าชื่อเสนอร่างเทศบัญญัติได้อีกด้วย

๒.๓.๓ ประชาชนในเขตเทศบาลจะได้รับการดูแลเรื่องโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปาตลอดจนการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง การบำรุงทางระบายน้ำ และการจัดให้มีส้วมสาธารณะ การจัดระเบียบการจราจรและการดูแลที่จอดรถ เป็นต้น

๒.๓.๔ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ความสำคัญกับสุขภาพพลานามัยและความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอย่างมาก โดยเทศบาลมีหน้าที่รักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมถึงการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ให้มีและบำรุงสถานที่พิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้หรือโรงพยาบาล จัดการสงเคราะห์มารดาและเด็ก ควบคุมสุขลักษณะในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพและสถานบริการ การจัดการเรื่องที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม เป็นต้น

๒.๓.๕ การพัฒนาคนและสังคมเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ประชาชนจะได้รับ โดยการจัดการและสนับสนุนการศึกษา การส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มเปราะบาง เช่น สตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ รวมถึงการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงาม

๒.๓.๖ เทศบาลมีหน้าที่ช่วยกระตุ้นและรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจของคนในท้องถิ่น โดยส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร จัดให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และส่งเสริมกิจการการท่องเที่ยว รวมถึงช่วยเหลือประชาชนในด้านการเงิน โดยการจัดตั้งโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

๒.๔ ปัญหาและอุปสรรค

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็นกฎหมายหลักที่วางรากฐานการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมาอย่างยาวนาน แต่ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงาน ดังนี้

๒.๔.๑ ขอบเขตหน้าที่และอำนาจ เกิดปัญหาการตีความว่าเทศบาลมีอำนาจกระทำได้เพียงใด โดยเฉพาะเมื่อต้องบูรณาการร่วมกับหน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค รวมถึงปัญหาภารกิจทับซ้อนกับหน่วยงานอื่น ทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงานและงบประมาณซ้ำซ้อน

/๒.๔.๒ ...

๒.๔.๒ กฎหมายไม่เอื้อต่อการที่เทศบาลจะดำเนินบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะรูปแบบใหม่ เช่น การจัดทำบริการสาธารณะร่วมกับภาคเอกชน การจัดตั้งสหการระหว่างท้องถิ่นที่ไร้รอยต่อ หรือการเข้าร่วมโครงการเพื่อสร้างรายได้จากคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) จากการจัดการสิ่งแวดล้อมหรือขยะมูลฝอย ซึ่งติดขัดข้อกฎหมายที่มองว่าอาจเป็นการทำธุรกิจที่ขัดต่อวัตถุประสงค์หลักของรัฐ

๒.๔.๓ การพึ่งพางบประมาณจากส่วนกลางสูงเกินไป แม้กฎหมายจะเปิดช่องให้เทศบาลจัดเก็บรายได้และออกเทศบัญญัติจัดเก็บค่าธรรมเนียมได้ แต่ในความเป็นจริง รายได้หลักของเทศบาลยังคงมาจากภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บให้และเงินอุดหนุน ส่งผลให้ขาดความเป็นอิสระในการกำหนดโครงการตามความต้องการของท้องถิ่น และยังมีข้อจำกัดในการหารายได้ ไม่ครอบคลุมแหล่งรายได้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน

๒.๔.๔ ปัญหาพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับไม่สอดคล้องกัน ระหว่างมาตรา ๔ มาตรา ๑๒ วรรคสอง และมาตรา ๔๘ เตวีสติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ กับมาตรา ๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน เกิดปัญหาในการตีความและการบังคับใช้กฎหมาย ส่งผลให้มีคดีความขึ้นสู่ศาลปกครอง

๒.๔.๕ การลาออกของผู้บริหารท้องถิ่นก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งโดยไม่มีเหตุอันควรทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณในการจัดเลือกตั้งใหม่ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการจัดการเลือกตั้งต้องใช้จากงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ทำให้สูญเสียเงินงบประมาณที่ควรจะนำไปใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือคุณภาพชีวิตของประชาชนไปกับการจัดเลือกตั้งซ้ำซ้อน

๒.๔.๖ เจ้าหน้าที่มีความกังวลเรื่องการถูกตรวจสอบจากหน่วยงานกลาง หากต้องดำเนินโครงการที่มีลักษณะใหม่และไม่มีระเบียบรองรับชัดเจน ทำให้เจ้าหน้าที่เลือกที่จะปฏิบัติงานในรูปแบบเดิมมากกว่าการพัฒนานวัตกรรมบริการแบบใหม่

๒.๕ สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษ

- ไม่มี-

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายธีรุตม์ ศุภวิบูลย์ผล)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ลงวันที่ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

	๑. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ๒. กฎกระทรวงการสอบสวนผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งในเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๓
Google Form	แบบสอบถามสำหรับผู้ใช้กฎหมายในการปฏิบัติงานโดยตรง กลุ่มที่ ๑ - ผู้บริหารของเทศบาล - สมาชิกสภาเทศบาล - ปลัดเทศบาล/เจ้าหน้าที่ของเทศบาล - ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
(www.law.go.th)	แบบสอบถามสำหรับกลุ่มทั่วไป กลุ่มที่ ๒ - ประชาชน - หน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

เชิญชวนร่วมแสดงความคิดเห็น

ประเมินผลสัมฤทธิ์ พ.ร.บ. เทศบาล พ.ศ. 2496

เพราะเสียงของทุกคน คือพลังพัฒนาท้องถิ่น

1 เหตุผลในการประเมินผลสัมฤทธิ์

ทบทวนกฎหมาย
เพื่อพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับบริบทสังคมและหลักสากล

ตรวจสอบกฎหมาย
วิเคราะห์หาช่องโหว่ของกฎหมายที่อาจสร้างผลกระทบ เกิดความไม่เป็นธรรมและเหลื่อมล้ำในสังคม

ลดอุปสรรค
แก้ไขข้อจำกัดในการบริหารงานและการให้บริการประชาชนของเทศบาล

เพิ่มประสิทธิภาพ
มุ่งสู่การเป็นท้องถิ่นที่ตอบโจทย์ประชาชนสูงสุด

2 สาระสำคัญในการประเมินผลสัมฤทธิ์

1. โครงสร้างและการจัดตั้งเทศบาล
2. อำนาจหน้าที่และการจัดทำบริการสาธารณะ
3. รายได้และการคลังท้องถิ่น
4. การมีส่วนร่วมของประชาชนและการตรวจสอบ
5. การกำกับดูแล

3 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มที่ 1

- ผู้บริหาร/สมาชิกสภาเทศบาล
- เจ้าหน้าที่ของเทศบาล
- ผู้กำกับดูแล อปท.
- เจ้าหน้าที่ สถ.

กลุ่มที่ 2

- ประชาชนทั่วไป
- เจ้าหน้าที่/หน่วยงานอื่นของรัฐ
- อปท. อื่น ๆ

4 ช่องทางการแสดงความคิดเห็น

ช่องทางออนไลน์

กลุ่มที่ 1 สำหรับผู้ใช้กฎหมายในการปฏิบัติงานโดยตรง

เว็บไซต์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
(www.dla.go.th)

SCAN ME

กลุ่มที่ 2 สำหรับกลุ่มทั่วไป

ระบบกลางทางกฎหมาย
(www.law.go.th)

SCAN ME

ระยะเวลา: ร่วมแสดงความคิดเห็นได้ตั้งแต่วันที่ 1 – 30 มิถุนายน 2569